ప్రశ్న విద్యార్థులకై జ్ఞాన

ఆత్మబోధ కీర్తనలు

బ్రహ్మవిద్యాభ్యాసమునకై
జ్ఞానతత్త్వములగు
కీర్తనలు

శ్రీ

పగడాల శాయయ్య శివయోగి గారి
శిష్యుండగు
చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు గారిచే
రచియింపంబడి

జటిరు కృష్ణమూర్తి సూరి గారిచే
పరిష్కరింపబడి
శ్రీకాకుళంబున శ్రీగాయత్రీ ముద్రాక్షరశా
లయందు ముద్రింపంబడియె.

౧౮౯౬ సం॥ సెప్టెంబరు నెల.
కిం వెల ౧ అణా

ఓం

శ్రీసద్గురవేనమః

కం॥ వందనము నీకు దేశిక। పొందిక నీపాదములఁ
గని భూరి కరుణన్॥ డెంద మనుము పర మానా
నందంబుగఁ జూపుమయ్య నాదాతా॥

ఉ॥ దక్కినవీడు దక్కువలె శైవ శిఖామణి నీవ
టంచు నా। దిక్కను సద్గురుండవును దీపము। నం
బుజగర్భవిష్ణువుల్। మిక్కిలి కంటి దేవరయు మి
న్నును మన్నును నక్షరంబునీ। వొక్కఁడవంచు నమ్మి
తి మహాబాహ్యాలనై భవదేశికోత్తమా॥

కం॥ చెవ్వాకల వంశంబున। నివ్వధమునఁగలిఁ
గి నీవ యీశ్వరుఁడనుచున్॥ బువ్వులఁబూజింపుదు
నలు। ముప్పూరస్త్రప సుబ్బయాఖ్యాయోగి యీ రీతిన్॥

కం॥ [illegible]మయు సద్గురునకునే ప్రేమగశిష్యుండ
నైతి ఫలేటికి యుం॥ క్షేమహిని సాక్షిఁజూపెను। నా
మదిలోఁ గురుఁడు దెలిసినాఁడ గురుకృపచేన్॥

షట్పాదసీసమాలిక

ఆదినియమత్క్షరాభ్యాసంబు చేయువై। ణవర్యు
నారాయణప్పగురుని· తెలుగునిగంటువుల్ దీర్చి
న నర్హాంపవలశెజు వెంకటస్వామిగురుని- యోగా
దిమార్గంబు లెక్కువగా జెప్పిన మాన్యునిరీదిసోమ త
[illegible]దుని- అఖండంబుజూడ బ్రహ్మంబను భావంబూర
.లిపె

పొసంగ జూపిన యేవ పుంగిగురుని- తారకమంత్ర
విధానంబు కృపసేడ- నెఱింగించినట్టి జగదీశ గు
రుని- లోకమాన్యుఁగో సత్కృ లోకముల్ జూపుకాము
యు వ్రదిగురువుల మదిభజింతు॥ తే॥ గీ॥ నిర్మలంబై
వ్యాపించు నిత్యకీర్తి- కాములఁగఁ జేయు నయ్యారఘు
నవిగాలుచు- నన్నుగన్నట్టిగురువుల నాత్మఁదలఁచి-
యున్రాజుని సద్గురూ భిక్షువ్యనఘనుతించి- పరమపావ
నులను వారిభక్తిఁగొలిచి- యిట్టి దైవంబు కృష్ణుని
నేస్మరింతు॥

౧ ప త్వాము ఆదితాళం రాగం నాదనామక్రియ

శ్రీగురు సామము తెప్పుకు మదిలో చింతనసే
యవె ఓమనసా॥ అనుపల్లవి॥ ఆగురుతే సర్వాంత
ర్యామియై ఆపించుచున్నాడే ఓమనసా॥ శ్రీ॥ యిందుకు దేవ
లోకరుగాసిజూచితే కరుణసాంధము వెమనసా
యింకవోరి కే నరకములో బడ గారించెదె ఓమ
నసా॥ శ్రీ॥ కాయములో నే మాయముదోలగెవుపా
యమ్ము గాపెనె ఓమనసా- యేయెడ జూచిన యేక
రూపమునిస్థాయిపరదైనే ఓమనసా॥ శ్రీ॥ కామ
స్వరూప దెల్పి గురుకరుణ జేసి యుండడె వోమనసా-
త్వమునకందువు యీమహిలోపల స్వామినిగారు
వ కెవో మనసా॥ శ్రీ॥ ధరలో చవ్వాటుల సుబ్బయ్యా
దాసుని స్థిరముగనుంచవె వోమనసా- గురువ చేయున
దురితము ద్రుంచే దొరయగునాడే వోమనసా॥ శ్రీ॥

౨ వ తత్వము.

రాగం దేశతోడి, తాళం రూపకం.

యేమెజీవన్నా నీకుయిదనుంది గుణమా। అనుపల్లవి॥ పాశరత్వముమీరి బామాలుండజేరి। ఆశమకెనును రుస్వాముల నీమముతో పొదసుంచక ।।యే॥ యెంచు డయీమర్మము గురుసందీక్షాలిదితె ధర్మము। కంసు ఫసంశేహానొందకున్నావది। నందన మరియొందుకు యీతొండరిజెందెందుకెయిక ॥యే॥ యాలనెయీ క్రమలు గురునీలోనంటుంటె చాలూ। పాలునాలుం డకు లోలుడవైనావు। కీరరిగితె నేలోంబుచుపుజాలెం దుకు పడజాలవు ॥యే॥ కానయ్యాగురుజెరక నీదు తేములుదీకపింక। స్వామినిగురుపక ధీనతినుండిక తామసములువిడివోనిక నీలోనీవెమునుచుపి ॥యే॥ సుబ్బయదాసునకు గురుతప్పితే నీకెంనకు=తప్ప బ్బ చేసేది తగదానిజెప్పితె। అబ్బాయిది పాతక మని గొబ్బున నెరిగింపవెయిక ॥యే॥

౩ వ తత్వము.

రాగం పంతువరాళి ఆదితాళం.

మనసా సద్గురుడితడే యనుకొనవే। సద్గతి గను గొనవే ॥ప॥ యనుసరించుకొని తనపిడీర్పునిఘ నునిపేడవే చెడపునీవుయిక ॥మన॥ వాదా చెప్పితె వినదిది మర్యాదా। యికనైనవారి హృదు పాదార విందమె గతియనరాదా=వాదభేదములు వదలిపె

ట్టుటకు సాధకమిది సంపాదిగనమ్మవె॥మన॥ చాలా ప్రతిమాలితె వినవదియేల। లేకున్న నీకుయిది మేలా। నామాటవినవుయింకేల=చాలుచాలు నీజాలము దెలసెను కీలుదెలపి నిన్నేలుచునుండునె ॥మన। నే రూయిానగరిలో యిటువంటివారు। నీపాలిటకిని మంచివారు యిాచొప్పున దొరికిన్నారు= వారి జూపుమని దరిజేరుంటే। గారవించి నిన్ను కరుణించెదరె॥మన॥ పగవాండవంశ పావను చేతసె। ఆదిదె లసినమ్మితె మగుడీ జన్మాలు జెరిపించేనే=తగవు లేదుమరి యింతటితో యిా। పగలు రేయు నీకొక స్తైయుండునె॥మన॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు కీదివరలో। జెప్పినగురిమదిలో। స్థిరమూగా నుంచవె నీకలిత్వగలో=చరాచరము పరిపూర్ణంబులో। నిబ్బరంబుగను నీకృపంబుగందువు ।మానసా॥

౪ వ తత్వము.

రాగం సురట తాళం జుల్వా, తంగంపాట.

మానసా నీతో నేను మనవిజేసుకొనినవిన॥ప॥

అర్నిశాము గురుని శేవలందునుండవేమి శేతు॥మానసా॥ యిల్లమంము గురునిగురుతు నెల్లకాలము చుమంటే। పల్లవాడదూలచెంత నెల్లనొల్లకుండ లేవు ॥మానసా॥ ఆట పాటలందు గురుని బాటదెలసుకొన్నమంటె। బోటులాతో మాటలాడ సాటిగాదు వేటికినవు॥మానసా॥ ముప్పులేమ గురుని శేవతప్పకుం

డ జేయుమంటె వప్పవేమి శేతు నేను చెప్పినందువ
ల్లపినవు ॥మానసా॥ సన్నదారిలోన గురుతు తిన్న
గానుజూడుమంటే। కన్యలందుగురుశుసుంచి కాల
మెల్లబుచ్చెవేమె॥మానసా॥ తోడుబాయకాను గు
రుని గూడయుండుమంటెపినవు। చేడెలాతొ గూడనీ
కు వేడుకాయె పోడు మనసా॥మానసా॥ బాహ్యలం
ముద్యాన్నముంచ యేమిఫలము గలదు నీకు। కాను
యార్యు దెలపినట్టి నీసుఖతోనుండవయ్యెయో॥మా
నసా॥ ధరనుసుబ్బయదాసవరుడు గురుని దరిని జే
రుమంటె। పరులతోడ సరసమాడ నరుగుదెంచేవే
మి శేతు ॥మానసా॥

౪ వ తత్త్వము.

రాగం నాదనామక్రియ తాళం ఆది.

వద్దనీకు నే బుద్ధికి చెప్పెద వదులుము దుర్గుణ మొ
రేవోరే ॥ప॥ యెద్దు రీతిన్మైరి గెదపికనూ సద్దులు
పినరా వోరేవోరే॥వద్దు। దప్పుడుతాయెకి సద్గురు
కరుణకు యెప్పుడు తిరుగురవోరేవోరే। చెప్పినదె గు
రుకటాక్షమనియా సూటిదెలియురా వోరేవోరే
॥వద్దు॥ దొంగలువార్గురు దోచుకుందురా సంగతి
తెలియరవోరేవోరే। కంగారైతిరిగేవు పెద్దలకు
గానకుండనీవోరేవోరె ॥వద్దు॥ బియ్యేబియ్యల జ
డిపిత నదియా భీకరమేటికి వోరేవోరె। అయ్యలనె
య్యము గలుగకుండెనీ బయ్యముద్రమ వోరేవోరె

॥వద్దు॥ నిందెలకొడిగట్టింపకు కరిగెవు సందేహ
ములో నొకేనారె। అందముగా గురునిందకొలది
తే సందేహముల నొకేనారె ॥వద్దు॥ కామయి స
ద్గురుపాదములందే యేమరియుండకు నొకేనారె।
భామలఆశలో బడివోనైన పట్టిపానా ఘటరానొ
శ్నపరె ॥వద్దు॥ పట్టిసుబ్బయదాసుడిచెప్పిన దట్టి
నాలుగానొకేనారె। పట్టుయిమైపై గుణముగల స
ద్గురుని వెనకగానొకేనారె ॥వద్దు॥

౬ వ కీర్తనము.

రాగము జువ్వా, జాతిస్వరము.

యేమిసేతునురవరా నాపానపినుదేవరా ॥ప॥
స్వామినిన్నునమ్మితి నన్నుగావవే వెతల ॥యేమి॥
పాపజాలదుష్కర్మములంచవేటకు। వేదనిదాటికారా
పమ్ముక్కనుజేపికి ॥యేమి॥ వేగకర్మదెసికా జాగుతా
యబోకికి। నాగరిక వేదిక బాలపాచునుప్పొక ॥యే
మి॥ నన్ను బ్రోవవేమయా నిన్నునమ్మినానయా।
సన్నధారిలోనయా బిన్నపాపజాపరూ ॥యేమి॥
ధరలో సుబ్బయిదాసుడు సరిగనుంచవేడుకు।గురు
డుదారికెయుండును స్వారపడనారియెందుప ॥యేమి॥

౭ వ కీర్తనము.

రాగం ఆఠాణా అటతాళం.

యేమిశేతును సురుపగా నాస్వామినీవెదేవరా। ప॥
నాపనాపి వినవుసేకది న్యాయమా సద్గురువరా

॥యే॥ నన్ను గావను నీవయి నా విన్నపము చెవినిన వయయన్నటికీని మరువనని నేనున్నవాడను చూపయు॥ యే॥ బాట దెలిపిన వారని మీసాటివారెండు లేరని నోటిమాటలు గావు మదిలో నాటియని ఆ టువలెను॥ యే॥ చూపునకు అదిదిన్నది బహువ్యాపకము గలిగున్నదీ రూపురేఖలు మాపులకు మంది వోపిపోయి మిడుచున్నది॥ యే॥ గురుని సాయము లేక నెవరికి కోరికనని దానున్నది ధరను సుబ్బయ్య దాసునకు లో ఆదినమున నోడుచున్నది॥ యే॥

రా స గిత్వము.

రాగం సహానా ఆట తాళం.

జీవా మాయటు దెలియుము సద్గురు రూపను సాకారిగ రిగనుము॥ ప॥ రాకపోకను నిలుపు యాకారమిని జో కాతో వెలసియున్నారు మూటి యాకారమును దెలపినారు వారి సేకారి మంచునుంచి నారు॥ గురుజేరు॥ జీ॥ యెటులుంటేను నకేను- ఘటములో గురిగాని దిటము గానుంచును న్నారు- మనకీటువంటి గురువోరకబోరు- సర్వసాక్షియై వెలసి యున్నారు॥ తే యము గోరు॥ జీ॥ అది నెలవినట్టి బోధ గురువులని మోహముతో నమ్మియుండు- వారి పాదముల్ మది గోరుచుండి- యిక వదలక దరిజేరియుండు॥ మనసుపండు॥ జీ॥ పగడాలకామయ్యా సద్గురుడుండు నిరూఢులైయున్నారు సుమ్మీ- నిత్యపనిబూనిగురు నైత

కబొమ్మ వారిపాదారవిందాము నమ్మి నీసొమ్మను కొమ్మి। జే॥ ధరిలో చవ్వాపుల సుబ్బయ్య దాసుని పాశాముదెపజమ్మివానే దాసునిఅకలన్నియు దీర్చినావే సంపదనిని కొసగయున్నారే॥ పిలిసియున్నారే॥ జే॥

౯ వ కీర్తనము

జాగిస్వరం ఆదితాళం.

నన్నేలుకోనన్ను పినాయక దయ జూడవే॥ న॥ నన్నేలుమని నిన్నే నమ్మితి దేవా [illegible] నిన్నింక నయ్యా సద్గురునాయక యెడ బాయక॥ న॥ అనినోడుదాసికే దాసుడనై వేడితినా దోషములు యెంచకయ్యా దేసికా నను పోషణ॥ న॥ మరుగు బొజ్జన వానిపరిసజైన్యగాసయ్యంత నను [illegible] యింకా గుసలవర నను బ్రోవరా॥ న॥ [illegible] యూషణగాయ కట్టిలో [illegible] నేనా దెబ్బయి దేవనైగి ఈశ్వరా సర్వేశ్వరా॥ న॥ యులో శ్రీ శ్రీ గాదధప్రకముల్లో నీవెలసినదయ గెలుపునీవైయుంనవయ్య వార్యా అయ్యక॥ న॥ కాదయ్య సిద్ధు నీవనైనను యూనపీలో బ్రోవకున్న వాదడినిననున్న ఓకువ స్వామిగా బహుగ్రేమగా॥ న॥ సుబ్బయ్య దాసునకిప్పుడు గొబ్బునబ్రోవే కొలవనుచు నిబ్బరిముగ వేడెద ఓ కేశవరా ననుగావరా॥ న॥

౧౩ వ తత్త్వము

రాగం ఖరహరప్రియ- ఆది తాళం.

మానసా నీకెంతో జెప్పిన నామాట వినవు॥ ప॥
ఘనబోధ్యమైన రూపును మనమున జూపించె గురు
ని- దినందిన వేడుకొనగడివె ఓమాయ మనసా॥
మనసా॥ భక్తిచేత గురుని గనుగొనే యుక్తి నీకు
చెప్పిన అనురక్తిగాను యుండ వేమె ఓమాయ
మనసా॥ మనసా॥ చప్పుడనకవద్దు నీవెప్పుడైనను
గురునిగొలచుట తప్పదు నామాట వినవె ఓమాయ
మనసా॥ మనసా॥ మాయను జెందించకే ఉపాయ
మున గురుని చెంత బాయనని పలుమారు జెప్పితినే-
ఓమాయమనసా॥ మనసా॥ అంతముగ గురుని సేవ
లందే యుంటే చాలునన కెందుకే యీలోకనిం
దలు ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ నామాట వినవ
ని నా కామయ్య గురునితో జప్పకేమారి యుం
డానుసుమ్మా ఓమాయ మనసా॥ మనసా॥ ధరలో
సుబ్బయ్యదాసు నేలే గురుడు నిరతము స్థిరమయి
యుండగ పరితమేల మాన జాలవె ఓమాయమ
నసా॥ మనసా॥

౧౪ వ తత్త్వము

రాగం కళ్యాణి. అటతాళం

కామయ్య గురువర్య నన్నుగావవ దేమయ్య॥
ప॥ శ్రీమాయతో నన్నువాడ- స్వామి పరాకేమయు॥

కామ॥ దరిజేరి యుంటినయ నన్నుదాసుని గజూడ
య- వరములొసగి కాపాడనీ- కరమూర లేటికయ
కామ॥ యింటివర్మము దెల్పనుదు- వంటివారి జెం
టను- వుంతే వంటూపంచను- బల్పింగగ నావెంట
ను॥ కామ॥ పగడాల వంశమున మాపుట్టి అగడు నా
పై వేలయ- జగములోనా నీనాశంమ తగవు దీర్చ
నీవయ॥ కామ॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసుని వేగపరి
పాలించెటి దొరవని- మరుగుజొప్పనాస మదిలో
గురిదెల్పిన గురువని॥ కామ॥

౧౨ వ తత్వము

రాగం జూంజూటి- మటియాతాళం

గురుని వెతకితె నీదుగుణములు కుదురుకొను
నే జీవనా॥ ప॥ మదిని మరువకనున్న నీకిది- వద
లియనుకో జీవనా॥ గురు॥ సంత కూటములోన బడి
బహుచింతనొందకె జీవనా- అంత రంగము నందు
గురుని చింతసాయవె జీవనా॥ గురు॥ కోటిధనము
న్నేటికే తల్లి- కాటికేగన జీవనా- బాటదెలపిన గు
రునిమరువక మాటిగానవె జీవనా॥ గురు॥ చదువు
చదివితినని గర్వమా చాలుచాలునె జీవనా వ
దలకను గురుపదములంటికె వాంఛదలుంచవె జీవనా॥
గురు॥ ధనరుపాక్షనామ సంవత్సరమునను దయ
జేసిరే- వినయమునను రామయ్యగురుడికి తనయుని
గ ఠి గూడవే॥ గురు॥ ధరను సుబ్బయ్యదాసు-

తగఖర్మడనుకో జీవమా- గురుడు దెల్పినగురుతుబూ
ననె. గుణములుదురు నె జీవమా॥ గురు॥

౧౩ వ తత్వము

రాగం మారువా- అట తాళము.

ఇదేసమయముసున్నా మానసనీవు- సదానిధా
నముంచుమనా॥ ప॥ యదావిధిని నదిని నిదాన మె
దలక పదారంభించగా మె ఆదారమునుటకు॥ ఇ॥ పరా
కువలదికను గుర్తుగురుగంటే స్థిరానుశించుమిఃను
బిరానగురుపాప స్మరణజేసితె- దరీనున్న సన్నదా
రివోరుకునీకు॥ ఇ॥ ముక్తికాంతనుగూడను గురుపద
ధ్యాన్నరక్తిగానుంచుమిఃను- యుక్తి దెలపిన గురు
భక్తినీనాదిలోన- శక్తినొజిష్టాపురిలో ముక్తిగనుట
కు నీకిదేసమయముసున్నా॥ ఇ॥ తప్పదోవను దిరుగ
కే గురుపదధ్యాన్న మెప్పుడు నాదిగా రుపకే- చెప్పి
నగురునిందే యెప్పుడునుసవకే [illegible] ప్పనుంచిన త
ప్పదునీవిధి॥ ఇ॥ మయ్య గురుజేరక నీల్గోచన్న
పామరత్వముబోదిక యీమహిలోనిక స్వామిని
నమ్మక- ధీమంతను జిన యేమిఫలమ్ముక॥ ఇ॥ గురు
నిమురువక వై నీనాదిమున్న గురుతూవారుకుగః వె
ధరలోను సుబ్బయ్య వరుక బ్రోవనుయీ- పురాన
వెలసి సుస్థిరులైయున్నారు॥ ఇదే॥

౧౪ వ తత్వము

రాగం హిందూస్థానిభైరవి- అటతాళం

కామయ్యాగురుజేరి కడతేరవేమె॥ ప॥ నీమనిష్ట
లోనిరూఢైయున్నారే॥ కా॥ ఓంకారమును దెలసి
యుప్పొంగినారే- సాకారమున స్వామిపాదించినారే॥
కా॥ ఆరుఘాట్లనివిడచే ఆటాడినారే- కారాణము
హిమలోకమున తెరిగినారే॥ కా॥ యింటిమార్గము చా
లమెరిగించినారే- కంటిలో ముక్కంటి కథలెరిగి
నారే॥ కా॥ దాసవరులనెల్ల దరిజేర్చినారే- గాసి
తెల్లదీర్చ ఘనులైయున్నారే॥ కా॥ ఇట్టిగురువు మ
నకువెట్లుదొరికేనే- గట్టిగవారినిపట్టుండవలెనే॥
కా॥ సుబ్బయ్యదాసుని నిబ్బరముగను గొబ్బున గా
వనిశ్చయులైయున్నారే॥ కామయ్య॥

౧౪ వ తత్వము

రాగం కనూడి- ఆదితాళం.

దేవనన్నుబ్రోవ సమయమిదే- శివయోగిమహాను
భావ॥ ప॥ భావములోనా దేవుడవనినీకు సేవజేసి
భవి బ్రోవగాను బుకు॥ దే॥ యెన్నిపురాణము లెతకి
జూచినగాని- మొదలేకైయున్నది నెరిగి సులభము
నుకాని- అన్ని దెలసుకొని సన్న బిలములో చిన్నపా
పగనుగొన్నయన్నవని॥ దే॥ సతతము నీవేగతియని
నమ్మినవాడా- యితవుగ సుతునికి గతముదెలుపు పని
గాదా- అతివేగమెనామతనిలిపి సద్గతిజూపను నే
మతిజేసెదనయ్య॥ దే॥ గురువరనిను నేమరిపారి వే
డితినయ్యా- ననుపరునిగ జూడక దురితమునాచనీవ

య్యాస్మరణజేసి నిన్నుసరిగానుంటిని దరినిజేర్చి ప
తపురము బాపుమని॥ దే॥ ధరలోచ వ్యాకులపడ్డయ్య
దాసుని స్థిరపర్చనీవె దేవా నిరతముగాని సుదమం
త్రముఖస్మాను నెరిగించుట నీవ్రుకానా వరముగిచ్చి
నను సరిగానుంచిన గురుడవనుచు ననుదినము స్మ
రించేను॥ దే॥ •

౧౭ వ స్వాము

రాగం నాదనామక్రియ ఆదితాళం

జీవనా యిక చాలుచాలు॥ ప॥ గురుస్వామి జూ
పెను మదిలో మాయంటికీలు॥ జీ॥ సరవిన్నంటికి
కర్తగాదా సర్వశాస్త్రములంనన చెప్పిండలేదా
మరుపుజెందుట నీమర్యాద స్థిరపడితె నీకు ముక్తి
దొరకబోతుందా॥ జీ॥ నేనెన్నిజెప్పినకినవు సన్న
దారిగాచుకొని తిన్నగుండావు కన్నవారిని తెల
సుకోవు ప్రసన్నమైతె నీలో అన్ని జూడేవు॥ జీ॥
యీదేహము సగనానీకు యింకా దేహములున్నవ
ని తెలసిందేనాకు యికనైనా బుద్ధి చెడ నియకు
ముందిసుఖము జెందెదవు యిక్కడకైన బోకు॥ జీ॥
యీగురుని తెలసిన వారు లోకమాయను మాయ
మున దొలగించినారు తానే తానై యుంటున్నా
రు సర్వభూతదయాళులై నిలచియున్నారు॥ జీ॥
నిన్నమొన్నను పాడ్యవారు వారికన్నా నీవె సగ
వా మొండకీవారు వున్నారు కామయ్యగారు వా

రిపాపములకుప్రాయశ్చిత్త మన్నింపరాదు॥ జే॥ ధరలో
సుబ్బరాయదాసవరుడు పరపురమునందున్నట్టి గిరిదే
లనివాసు చెరిపేదియిదికెళకిశుగురుభుజుదేవాసికం
ఒరికి ఒరిజేర్చినాడు॥ జే॥

౧౫ వ కీర్తనము

రాగం వసంతం- అటతాళం

యేమెంచవలెను వారలెందుకు యింపోరు॥ ప॥
శ్రీమదయ్యగారు సన్నుతి చేయుచున్నారు॥ యే॥ గురు
నిస్మరించక గుణములెరిగి జీవ పరమాత్మమెరిగె
టి వరిగానుకోవ॥ యే॥ ఆటము జేసుకొని దిటముగ
మానవ గటములో గురికొరకు యెటు చెదరకుండ
నా॥ యే॥ శాస్త్ర దినములనుండి పూని చెప్పినవివరం-
మానకమతిలో నిదానముంచలేవు॥ యే॥ నంది బు
ద్ధులుమానక చంచలపడకే వంచనజనుల పొందుంచవ
నకేమటే॥ యే॥ యిక వైనావానాట విని యూర
కున్న నకలాయు నీవెరిగి సాధింతు వన్న॥ యే॥ న
మ్మించాబోవ్వాన శక్తిజనాయక వన్నదారి గన్న
యావ్వాడెమేలునీకు॥ యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యగా
రుగురిగానుడున్న వరుగు లెక్కుయ నీకు వరిగాదొడ్డ
న్న॥ యే॥ జే॥

౧౬ వ కీర్తనము

రాగం ముఖారి- అటతాళము

వస్తుజీవ వరిమొండ లేదు॥ వ॥ వస్తుజీవ వాదు

స్వాలుకనుమిక- గ్గదరించు గురుడు సద్గురాయక వే ॥వ॥ ఘనుల చెంగ జేరి వినయము తోనుండి పని జాయగాదటే. తనయునివలెను ॥వ॥ చెంచెలబుద్ధి మరుంచవేనీ· [illegible] మంచిగురుడు బోధించాడే [illegible] వ ॥వ॥ అన్నిటి [illegible] మిన్న [illegible] [illegible] సన్నయను [illegible] ॥వ॥ చెప్పిన [illegible] [illegible] యుండిన [illegible] [illegible] యోగారు [illegible] [illegible]

[illegible]

౧౮ వ [illegible]

రాగం పరజు [illegible]

గురుడుగాదు నను గావయ్యా ॥ప॥ [illegible] జుచు [illegible] ॥గురు॥ [illegible] గురువర [illegible] ని లాలించు మేలెంచు [illegible] వేగ ॥గురు॥ [illegible] గురువర సన్నదారి గ [illegible] నేను [illegible] ॥గురు॥ మాయను జెందిం చకా గురువర [illegible] యేయెడబాది న న్యాయము లేకనీ- సాయము గోరిని [illegible] నుం డు వేగ ॥గురు॥ కోపగించ నేలయా- గురువర- ఓ

పాతాళరావణయా సీపాదములు వదిలేపాలనుం
టిన యీపాపముగనుపించు- వేపాలేనుగాన ॥గురు॥
మొరలిడిన వేళనయా- గురువర- దురాజు దేవు
యా ధరాననుబ్బయ్యదాసుని పోషించవలెను వ
లదిని విడనరావేగ॥ గురు॥

౨౦ వ కీర్తనము

అఠాణరాగము రాగం హంసధ్వని

గురురాయి ననుగావ రావ ॥ప॥ నన్ను పరుడీగ
జూడకు మహానుభావ ॥గురు॥ జీవము- నాహృదిలో
పదిలుండబోదు కావరిపే మోహదీ- గానలేక గా
దు ॥గురు॥ చెటుజూడినాగాసిటినీ దైన్య- నా-
గాటపడనియ్యబోదు నా తా గల నరసా ॥గురు॥
బాలస్నేహము నన్ను వదిలుండలేక తెలు తెలిపి
నంతలనేయినా జోలిరాన ॥గురు॥ కీడు దెలియక
ధరలో నామమునుంచు పాడుబొందెల పొందెప్పుడు
వేడ్కనైయుండు ॥గురు॥ గాచుకడని శ్యానం చెం
దుక దెల్పగా- క్షీణదశయున్న పాదింపవె వ్యారితి
గానా ॥గురు॥ బహు బాధ పెడుతుంది. దాతయ్యా
స్వామి- వాలు దదిలోన స్థిర పర్చవేమి ॥గురు॥
నామమ్ము కరుణా నై భక్తి సంతు లకు- నీనామ
నామతిలో నిలుపుందేవర ॥గురు॥ ధర్మలోకవ్యా
పకం సుబ్బయ్యదాసు- పదిపాదిద్దముల వెలసెగ్గ
నిలవు॥ గురురాయనాగవరావ॥

౨౧ వ గీతము

రాగం అసావేరి అటతాళము

యేమెజీవను నీతోయెంగని జెప్పుదు యేమిసేతు
నాజీవనా- యిదినీకు మనసా ॥ప॥ నామాట వినక
యింకేమిసలది నావో- యీవిధము ననున్న స్వామి
కృప గలువా గురికోరుదునా ॥యే॥ అయ్యయ్యొ యస
దుగాయు గ్రాసము విన వేళ కల్లార గాయిదను నా-
నీకు చెల్లునా- వెయ్యారు విధముల నెయ్యాన జెప్పితే
అయ్యాయనసమరిసము లన్ని తాల గించుచు-హాసించు
చును ॥యే॥ మున్ను అనేకులు నిన్ను రిఁ చెఁ రాని
పిన్నా పెద్దలు చెప్పగా- నేజూడగా- అన్ని నిజమే
కాని యికనైన మన్నించు- నిన్నుంచ గురుదైవత ను
న్నానువదలక- యికచదర ॥యే॥ పాలుగాలిప
సులకీలాగు చేరుకొను- యేలాగు మానసాప్పనే-
చాలింపను- కీలు తెలపినగురుని పాలైయుండిన నీ
కు మేలు కలుగునా- జోలి నాలుంచన- వెంచుమం
దినా- ॥యే॥ ధరలో దయ్యాకుల సుబ్బయ్యదాసుడు
మరిమారి చెప్పుచుండ- నీవినకుండ- పరిపరి విధ
ముల పరుగులెత్తుచు నీకు చెరుపని తెలియవుగా- గు
రుతెరుగవుగా ॥యేమెజీవనా॥

౨౨ వ గీతము

రాగం పాడి కాంబోజి చాపు తాళము

గురువర నే నిను మరిమరి వేడితయ్యా ॥వ॥

మరలేటికి వరునిగబాడుకయ్యా ॥గురు॥ వెయ్యారువి
ధముల వేసిన రావెందుకు- కయ్యాలకించు నామ
ధయ్యాముదరేనరకు ॥గురు॥ మోదముతో వేడితిని-
పాదములెనమ్మితిని- బోధించినా గురిముడిని- బేదిం
చిపోతుందాని ॥గురు॥ నిర్మలముగ నీవు- ధర్మము
సంగినావు కర్మము లేకున్నవు- ఖర్మలు వది లున్న
వు ॥గురు॥ రాజయోగముతోను గాజులపీథిలోను-
నిజముగ సుబ్బయ్యదాసును తేజముగా నుంచకను
॥గురువర॥

౨౩ వ తత్వము

రాగం ముఖారి- అటతాళము

ఏమేజీవా స్వామిని గనవా ॥ప॥ ఏమె జీవనీ
కమెంత జెప్పినవినవు స్వామిని గనరవితే మరియేమి
తోవ ॥ఏమే॥ యంత్రతంత్రములకు యెరుగరానిదిగు
రు- మంత్రములకులోనై శాంతియున్నదిగా ॥ఏమే॥
కన్నులక్షలకగాను న్న వవపినాన మెన్నడు జాడాని
సన్నారదిగా ॥ఏమే॥ రాకపోకనునిలిపి యేకమైగ
నలోనిరారిందినారే- నీకేమితోవ ॥ఏమే॥ ముగ్గు
రమ్యాలకు మూలమాయినగురుకు- దగ్గిరయుండగ
సిగ్గులేదె ॥ఏమే॥ దారకానకుటకి దారకొడుకుల
కయిన- యిరుకుచారకపోతె నరకామొగదవే ॥ఏమే॥
అందనిగురుకునువ యింమన గతుఖుంబె- తొండా
కుడిందెవమెలుకె తవ ॥ఏమే॥ నీవు కాకుడి లోన

నిలకడలేకుంటే- కామయ్యసద్గురుడుగావ నున్నా
రే ॥యే॥ ధరలో సుబ్బయ్యదాసు మొరవినేటందు
కు- కరుణగలిగి గురుడు స్థిరుడైయున్నారే ॥యే॥

౨౮ వ తత్వము

రాగం కమాచి- ఆదితాళం

జీవా నామనావినవా- అను దినమున వేడెద ॥ప॥
జీవ నాశనపని- తోవజూపినగురు భావము తెలుసు
కోనీ వెనబోదుక ॥జీవ॥ అరమరలేటికే పరముదా
రుకటకే- బిరబిర నీవేపోయి మొక్కబెట్టుము యిక
॥జీవ॥ అండపిండ బ్రహ్మాండములన్నియు- నిండుగనీ
లోనుండజూపునిక ॥జీవ॥ యిదేసమయమున వదల
కగురుపద- నిధాన మొందిన చదరవు నీవిక ॥జీవ॥
చెడెదవనుచునీతో నుడివినపడకను- దుడుకు పడక
గురుపదకు జేరుమిక ॥జీవ॥ కామయ్య సద్గురుడీమ
హిలోపల- సామాన్యులనుకొని వేమరి యుండక
॥జీవ॥ సుబ్బయ్యదాసుని శబ్బరశాయకు- యెబ్బం
గినైన గురుతబ్బునె నిజముగ ॥జీవ॥

౨౯ వ తత్వము

రాగం సురట- ఆదితాళము

ఓ మాయజీవా ఓ మాయజీవా ॥ప॥ నీకాయ
మస్థిరమనుకోవా ॥ఓ॥ గురు పద ధ్యాన్నము స్థిర
ముగనుంచితె- తిరముగాని గురు తెరుగుమనే నీవు
జీవ ॥ఓ॥ పలుమరు జెప్పితె నిలకడలేకను- చాల

కేగిటిరుగుట చులకతనముగదె జీవ ॥ఓ॥ నమ్మతి
నామాటిమ్ముగ మదిలోసక్షాతించి- పసవిమ్మని వేడవు
జీవ ॥ఓ॥ కన్న వారిగురి నున్న తముగనీ- సన్న
దారిలో ప్రసన్నమవుముగదె జీవ ॥ఓ॥ ధరను శ్రీ
కాకుళపురములో కామయ- గురుడునీకువరమిచ్చు
నమరువక జీవ ॥ఓ॥ తబ్బిబ్బు జేయుట ధర్మము
గాదని- సుబ్బయ్యదాసుడుబొబ్బలుబెట్టెనె జీవ॥

౨౬ వ తత్త్వము

జాతిస్వరం- ఆది తాళము.

గురువరనిను నే వేడెదను- సరిగాదయ్యజాదిగా
వుమికను ॥ప॥ దురిత పడిన యీ జీవునకు- వరము
జూపిదిని ధురిగ మాని చుంకు ॥గురు॥ యేమి జేతు
యీజీవునితో- యంతని జెప్పుదు పిన యముతో-
స్వామిమీరు నామనవినియీ- తామసములు మరి
తలపులానుంచక ॥గురు॥ అవసరమని నే వేడితిని-
వకనిముషము నిలుమని జెప్పితిని- సంసారిగ నేనుం
డిరిని యేకయింక శౌయకనిపలుమరు వెలపితి ॥గురు॥
యెంత జెప్పినా వినవయ్యా- దీనిపంతమే మోనాతో
జెలువయ్య యింకే నాదోకమునివయ్యా- నిరంతర
మునవా చెంతవిడువదిక ॥గురు॥ యిటే అందరినీ జె
రుపునట- దీని- వదిలవర చెవారు మీ రేనట- అదిని
నీసంతోషముతోను- మదిజెదరక మిముసదా గొల
చెదను ॥గురు॥ తెటూదదర కుందేర్పరతు- గటము

లో గురిగనదిటపరచు- పటాటోపములు మాన్పిం
చు- నిటలాక్షునిగనె ఆటమువామదినుంచు ॥గురు॥
చవ్వాకులసుబ్బయ్యదాసునకు- యివ్విధమునశాయ
మేలనీకు- నివ్వేస్థిరపర్చెటుబోకు- యెవ్విధమునను
దిగురుతెరుసుటక్కు ॥గురువర॥

౨౭ వ తత్వము

రాగం శహానా- అట తాళము.

అయ్యయ్యో గురురాయ యీజీవునితో నేను-
యెటులభరింతునయ్యా ॥ప॥ వయ్యారముగ గుండ
గొయ్యాలతోపొందు వదలాక తిరుగు నయ్యా- భ
యపడదయ్య ॥అయ్యా॥ మీగుడీనికిపూనుకొనియుం
టేగాని- పేరునిలవనిచ్చునా- పూరాక యుంటే
నేకోరినకోరిక దారికి రానిచ్చునా- గురు తెరుగు
నా ॥అయ్యా॥ యేమిచెల్పును స్వామిమీయందు తల
పుంచినానుదిళోనుండదు ప్రేమతో నేనెంతో తే
మిగజెప్పిన- జామయినానిలచుండదు- క్రమ్మమెరుగ
దు ॥అయ్యా॥ అద్దుమీరినది గద్దరించిమీరుబుద్ధిజెప్ప
రేమంచిది- ప్రొద్దునలేచిందే కద్దుతేరనెవ్వారుసుద్దు
లులో నుంటుంది- పెద్దను కుంది ॥అయ్యా॥ ధరలో
సుబ్బయ్యదాసు నిరతాముఃముజూచెగురిదొరికితె
చాలును- స్మరణామురువకుంప త్వరగా జీవికిమీరు
మరువకజెప్పిరేమ- గురిదొరుకును ॥అయ్యా॥

౨౮ వ తత్వము

రాగం నవరోజు- ఆది తాళము

దేవాననుసీభావములో ॥ప॥ శేవతునిగజేసినను
బ్రోవనీవె కావరావ ॥దేవ॥ దారిభావ మాదెవరిక
ను- కోరితినామదిలో నిరాకారుని నిరతము జూప
ను ॥దేవ॥ చాలానిను బ్రతిమాలి వేడితి- యీలాగుజే
యుటనీకు మేలానిశాలబుకితె ॥దేవ॥ దేవా నాము
నవినుమికను- సావధానముననద్గురు కాకుయ్యాశి
వరూపగని వేడితె ॥దేవ॥ అబ్బాజీకి అనుగవయ్యా
సుబ్బయ్యదాసుని చాలా యిబ్బంది పరుచు తుంద
య్యా ॥దేవ॥

౨౩ వ తత్వము

రాగం జంజాటి- రూపక తాళము

మానసా నీగుణములు కొనసాగ వూర్కకోగదె
॥ప॥ మనవివినగల గురుదేవారకెవనకెరిగి తిరిగుం
డవే ॥మా॥ ముందువలెనె నాతోనీవు- తొందరాగ
మండకే గంమళ్ళు నీయందునవవబ- నిందెవాసై
మందకె ॥మా॥ గురునిష్మరణ కాయకున్న గురుతు
మారుగజాలవె- తరుణమునబోయి గురుని దరుకు
జొచ్చియుండవె ॥మా॥ దారిబాపినారు వారినిచే
రియుంటేమందదె- మీరిపోక వానాటవిని వోరిమి
కాయగదె ॥మా॥ సోహమనె రెంతక్షరములతో
దేహమైనని దెలిపెనే- హా- సోహమ్మని వేగురుని
కడసందెహమై నేనుంటినే ॥మా॥ వంతు లేదో గురుని

గోలచె చింత రాయవేమిగా- పంతమునగురుని చెంత
సుంతా మదిన వినవుగా ॥మా॥ కాగయ్య గురునె
పుడు మదిలో ప్రేమతో దలచుంటనే- కామితా
ములొసగి సుబ్బయ్యదాసుని పోషించునే ॥మా॥

౩౦ వ కీర్తనము.

రాగం.హోయిరి- అటతాళము

ఆయ్యవొయ్య గురు రాయ యీ జీవున కు నేను
యెంత జెప్పిన వినవయ్య స్వామి ॥ప॥ వెయ్యారువి
ధముల వేడుకున్నను నా నెయ్యాము నిలుప దయ్యా
॥అ॥ మీపాదములు మదిని చూపులో నుంచుమంటే
ఓపిక లేవనెనయ్యా- వేపార గమమి స్వరూపాము
జూడంటే కోపామగనుండయ్యా ॥అ॥ గురురాయు
నెప్పుడు మరువాకగొలుమంటే- సరిగాదను చునుం
డయ్యా- పరమగురు జేసిడు వరమిచ్చునంటేను చిర
చిరవురుకునయ్యా ॥అ॥ ఘనుల చెంత జేరి దినముతి
రుగుమంటే- వినియూరకుండునయ్యా- పనిలూని గు
రుసేవ మనసులోనిలుపుండ వనరెరిగి తిరుగునయ్యా
॥అ॥ పరరహస్యమిదిమనకు బాగు పరమానంటే త్వ
రపడి చెరుపునయ్యా- స్థిరముగ గురు గురుకు నెరుసు
ముంటెవినక పరుగు లెత్తుచు నుండయ్యా ॥అ॥ యీ
లాగు జేసితే ॥ దెలసుకొట్లు రూలవాడ వేమయ్యా
చాలుడిని నరులగెని లేకుంట నాజోలిమాన్పించ
వయ్యా ॥అ॥ కామయ్యా గురుడవై యీ జీవికిటు

వదల వేమి న్యాయముస్వామి తనుదయ గలిగుం

టెచాలు సుబ్బయ్య దానునకు యికనేమి భయము

స్వామి ॥అయ్యయ్యోగురురాయ॥

తెవారము.

కామయ్యసద్గురువర నను గావనీవె దేవర- నామ

నవిగ్రకొనుటకు- నిన్నుబహునమ్మితిని చూపుకొరకు

॥భుజంగప్రయాతము॥ యీక్షణంబందునన్ రక్షిం

చకుంటి నే- దీక్షచే సాక్షంబ డెట్లు గండయ్యా- కామ

య్యాసద్గురు నాయక ప్రేమించు నన్నెడ బాయక

॥తే॥ గురువర నన్నుబ్రోవ- దొరవునీ వేకావ మరు

వనీగురుతుదేవా- పరపురము బాపను వేగ రావా

॥భుజ॥ పటాకెందుకయ్యా మొటాబెట్టితయ్యా వ

టానిచ్చియిటుల-మటాపెందుకయ్యా ॥కామయ్యా॥

॥తే॥ సదానినుగొలవలేదా వాదా నను బ్రోవరా

దా- వాదావామవిలోన- నిదానముంచుమనలేదా

॥భుజ॥ మదిన్ నమ్మితయ్యా- వదీలుండకయ్యా- పదా

ల్ బాడితియ్య నిధానించవయ్యా కామయ్యా సద్గురు

నాయకా ప్రేమించునన్నెడబాయకా॥

మంగళము

రాగం ఆనందభైరవి- అటతాళము.

మంగళమనిబాడరయ్యా ॥వ॥ పర సంగాతిదెలపి

నసద్గురునకు జయ ॥మం॥ గురునికిఆరతివ్వండి గు

రు వరునికి పూరిఘుండి గురి గామ కొండి ॥మం॥

మంగళ ఆరతులుదెచ్చి- సరంగుడోల పీఠినుప్పొంగు
చు నిలచి ॥మం॥ మదిలో జూపెను వెలిగే జ్యోతి-
అంమ పదిలాముగా నుంచు కర్పూరారతి ॥మం॥
కామయ్య గురుని మదనిలపి- అతి పామారుడే సు
బ్బయ్యదాసుడన్నిదెలపి ॥మంగళమని॥

మంగళము

రాగం ఆనంద భైరవి- ఆదితాళము

మంగళం గురురాయ నీకు మంగళం ॥ప॥ మంగ
ళంగురురాయనీవు పొంగుచు నాసంగతైకొని- లిం
గమూర్తిని నామదిలో నెరుంగ జూపి నావు నీకిదే
॥మం॥ ముందు నీవు వందనాలని అందముగ కర్పూ
రహారతి- పొందుపర చినాను- నాము డెందమందు ని
లచి అందుకో ॥మం॥ మీరునన్ను జారదీసి దారిజూ
పినందులకు- ఓరిమితో నామదిని- కోరినానునైకొ
నుఆరతి ॥మం॥ జింహ్వా పురిలో నుద్వేనన్ను యు
ద్విషమునజేర్చినావో- చవ్వావులవంశమునకు అవ్వి
దమూనభాగపరచు ॥మం॥ కామయ్య సద్గురుడవై
నను ప్రేమతో నేలినందుకు- స్వామి నామదిలో ని
న్నువేమారి యుండలేగను ॥మంగళం॥

ఆ॥ వే॥ గానరాని దొకటి మానకమనయందు
పూనియుండుగాని పోనిలేదు- లేనియడల మానల
నెవ్వరునైకోరు దానినిలుపుఘనుని నేను గొలుతు॥

గీ॥ పంచి రామయ్య గురునిచే నిందుగాను- కా

నాయార్యులు మహిలోను క్షేమమొంది- నన్ను గృపతోడ పాలించి నారటంచు- నెంచి కీర్తనలను రచియించినాడా॥ గీ॥ పింగళి రామయ్య గురువరునండ జేరి- ముక్తికాంతను గాజులాసక్తితోడగి- సద్గురుకామయ్యశివయోగి సభినుంచి- స్తుతినిరచియించి నేసమర్పించినాడా॥ తే॥ గీ॥ భక్తిరసగర్భితంబైన భాగవతము- బోలె నీస్తోత్రపంచరత్నాటవలన- బరమసంతోషమాన- సాహాయ్యవైభవంబుబడసి- నిత్యస్వరూపమైబరగుగాత॥

క॥ చెప్పితి సద్గురుస్తుతపదే తప్పక సత్పావులు జ్ఞానతత్వజ్ఞులు నాతప్పులు మన్నించెదరని యొప్పదు సేయింకమటులా నేమరిభుజిన్॥

రామలింగ గురవేనమః

సంపూర్ణము

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వంశావళి

కళింగ త్రిలింగ ములని వాడుక చేయు చున్న దేశ్యమునందలి గంజాము మండలమునందు శ్రీకాకుళం తాలూకా ఉర్లాం హుండా పోడవరం గ్రామంబున నొంటరికుల వాశ్శ్య గోత్రవంశజులగు - శ్రీ - చవ్వాకుల అప్పన్నగారికి పుత్రుండు నయిన నేను నా వంశానుకూలమైని మాయోపజీవనము చేయుచు నింగ్లీషు ప్రభుత్వమున సుబేదారను నుద్యోగాభిశక్తుడనై కొంతదేశ్యాటనసలిపి యుపకార వేతనము నొంది శ్రీకాకుళంబున కాపురముండి తాలూకాబోర్డుమెంబరుగాను మ్యూనిసిపల్ కౌన్సిలర్ గను పని చేయుచు చదువనేర్చిన పెద్దలు యోగదీక్షాగురువుల యొక్క సిఫారసులను చేయుచు యిచ్చట విశాఖపట్టణంబున లింగవంశజులగు పగడాల కామయ్య శివయోగిగారి సందర్శనము చేసి వారి విశ్వాసవృత్తి నరసి సేవించుచు - తన్ని పరాగ ప్రభావము యొక్క మాహాత్మ్యాంశము మాత్రము కొంతవరకు తెలసి శ్రీవారి యందలి భక్తి విశ్వాసములకు సూచనగా శివపరమార్థ తత్వాను సంధాన కీర్తనలనురచియించి ముద్రింపించి శ్రీవారిచరణములకు సమర్పించి ప్రచురపరచి కొనినాడను యిది భక్తియోగప్రధానమైనది కావున తప్పులున్నయడల బండితులు క్షమింతురని ప్రార్థించుచున్నాడను॥ ఇట్లు దాసుడు॥

చవ్వాకుల సుబ్బయ్య నాయుడు.

మద్రాసు